

mig ganske simpel, naar man kun med Nøllighed og uden forudfattet Mening overveier den. Den ærede Taler mener og er idelig kommen tilbage paa, at de 66 Rbd. skulde være at betragte som Prisen for Hestene ved disses oprindelige Anskaffelse. Heri kan han nu ogsaa paa en vis Maade have Ret. Jeg siger: paa en vis Maade; thi, saavist det end er, at disse 66 Rbd. i Lovgivningen fremtræde som en Priisbestemmelse for Hestene, er dog Meningen egentlig kun, at 66 Rbd. er det høieste Beløb, for hvilket Staten vil være ansvarlig med Hensyn til den enkelte Hest. Det er saaledes virkelig et Slags Priisbestemmelse ligeoverfor Staten (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet). Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand utvivlsomt har Ret heri. Dette fremgaaer blandt Andet tydeligt af det under Forhandlingerne i denne Sag østere citerede Rescript til Landmiliteesessionerne af 16de Juli 1777, hvilket Rescript jeg her nævner, fordi det er emaneret nogle faa Aar efter Frd. af 14de Septbr. 1774, og altsaa hører til den selsomme Lovgivningsperiode. Deri hedder det udtryffeligt, at, naar en Hest under Regimentets aarlige Mynstring kommer til Skade, skal der for samme af Kongens Kasse ikke godtgjøres mere, end i det høieste 66 Rbd., om Hesten end, efter de i Frd. af 1774 § 31 omtalte uwillige Mænds Skøn, maatte anses at være mere værd.

Hermed stemme ogsaa aldeles Forfristerne i Placaten af 6te December 1806, og det er ligeledes den samme Tanke, som ligger til Grund for den saa ofte paaberaabte § 30 i Forordningen 14de September 1774, forsaavidt det deri bestemmes, at, naar Hestene i de sammesteds omhandlede Tilfælde maatte blive indsatte til bestandig Tjeneste, skulde der af Kongens Kasse ved Afleveringen for Hestene godtgjøres 11 Rbd. aarlig for hvert Aar, som fattedes i fulde 6 Aar efter Forordningens Emanation, og Hestene da tilhøre Kongen, men at, naar Afleveringen skete, efterat de første 6 Aar vare forløbne, skulde Hestene, som allerede betalte, afleveres uden videre Godtgjørelse; thi nu havde jo Udrederne, ved at erholde 11 Rbd. aarlig, virkelig faaet 6 Gange 11 Rbd., hvilket unægteligt ikke er 36,

men 66 Rbd. Man raisonnerede nemlig som saa, at, naar Udrederne have oppebaaret disse 6 Gange 11 Rbd., foruden Underholdningspengene, kunde man nogentunde lægge den Forsudsætning til Grund, at Hestene saaledes effectivt vare betalte, naar Indkaldelse til bestandig Tjeneste fandt Sted, og at desaaafg Staten i de forudsatte Tilfælde kunde paa denne Maade disponere over dem, uden at udrede yderligere Godtgjørelse. Denne Paragraph kan derfor med nogen Feie paaberaabes ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten virkelig maatte kunne betragte sig som Eier af de nationale Heste, og nu indfalde dem til bestandig Tjeneste, skøndt iøvrigt Argumentet fra § 30, som tidligere viist, næppe kan være afgjørende. Dog, paa dette Spørgsmaal skal jeg idag ikke komme tilbage; det ligger nu ikke for. Men det er uden Tvivl en Misforstaaelse, naar man troer at kunne argumentere fra Forordningens § 30, forsaavidt der spørges om, hvormeget Udrederne ville have at tilsvare; thi ved Spørgsmaalet herom er der slet ikke Tale om at udfinde Hestenes Priis, hverken den oprindelige eller den nuværende. Den Bestemmelse, som herved fornemmelig kommer i Betragtning, er derimod Forordningens § 28; og, naftet vi have hørt den østere oplæse, og det atter ganske nylig, maa jeg dog udbede mig Tilladelse til nok engang at oplæse den Deel af Paragraphen, som nærmest hører herhen. Det hedder deri: „For saadan en Hest godtgjøres Udrederen, være sig Proprietair eller Præst, i de første 6 Aar 18 Rbd. aarlig, men efter disse 6 Aars Forløb aarlig 12 Rbd., hvoraf de 7 Rbd. regnes for Hestens Underhold foruden den Rytte, de imidlertid kunne have af samme, og de andre 5 Rbd. til Hjælp til en ny Hestes Anskaffelse“. Det er nu ganske rigtigt, at her staaer: „de andre 5 Rbd.“ (Hør!), og ligesaa viist er det, at 7 og 5 er 12 (Hør!); men lad os see, om deraf kan udledes Noget.

I de første 6 Aar betales der altsaa aarlig 6 Rbd. mere end i hvert af de følgende Aar, og det er disse 6 Gange 6, eller 36 Rbd., som nu af Udrederne skulle tilsvares. Efter de 6 Aar betales derimod aarlig kun 12 Rbd., hvoraf 7 Rbd. vare Underholdnings